

Právní postavení zakladatele svěřenského fondu

Abstrakt

Diplomová práce je zaměřena na právní úpravu zakladatele svěřenského fondu v českém právním řádu. Zakladatel vyčleňuje ze svého vlastnictví majetek, který svěřuje do správy svěřenského správce. Vyčleněný majetek tvoří oddělené a nezávislé vlastnictví, jehož správa se řídí zákonem a pravidly vymezenými zakladatelem. Cílem práce je analyzovat právní postavení zakladatele a identifikovat možná úskalí plynoucí z právní úpravy jeho postavení.

První dvě kapitoly diplomové práce se zabývají vymezením pojmu svěřenského fondu a stručným nastíněním procesu jeho inkorporace do českého právního řádu. Předlohou byla českému zákonodárci právní úprava *fiducie* kanadské provincie Québec.

Třetí kapitola vymezuje účel svěřenského fondu. Zakladatel vyčleňuje majetek do svěřenského fondu ve prospěch soukromého či veřejně prospěšného účelu. Správa vyčleněného majetku musí být vždy v souladu s účelem svěřenského fondu.

Čtvrtá kapitola je zaměřena na proces vzniku svěřenského fondu. Pozornost je věnována rozdílu mezi zřízováním svěřenského fondu za života zakladatele a pořízením pro případ smrti.

Předmětem páté kapitoly je vymezení statutu svěřenského fondu a jeho významu pro správu svěřenského fondu. Statut vydává zakladatel svěřenského fondu.

Šestá kapitola představuje zakladatele svěřenského fondu. Prostor je věnován základnímu vymezení tohoto pojmu, motivaci zakladatele pro zřízení svěřenského fondu, způsobilosti být zakladatelem, pluralitě zakladatelů a následkům smrti nebo zániku zakladatele.

Sedmá a osmá kapitola se zabývají dalšími osobami zúčastněnými na svěřenském fondu, a to svěřenským správcem a obmyšleným. Zakladatel je tím, kdo rozhoduje o obsazení těchto rolí nebo stanovuje jiný mechanismus pro výběr takových osob. Pravidla, která vymeží ve statutu, ovlivňují postavení těchto osob po celou dobu trvání svěřenského fondu. Zakladatel může za splnění dalších podmínek zastávat i některou z uvedených rolí.

Devátá kapitola se zaměřuje na právní postavení zakladatele po vzniku svěřenského fondu. Rozebírá právo dohledu nad správou svěřenského fondu, kterým zakladatel disponuje, a jeho práva k vyčleněnému majetku. Obsahuje analýzu oprávnění rozšiřovat práva zakladatele nad rámec zákonné úpravy. Podstatná část kapitoly se zabývá změnami svěřenského fondu,

především pak změnami jeho statutu. Důraz je kladen na problematiku změn statutu zakladatelem. V neposlední řadě je věnována pozornost roli, kterou zakladatel zastává při zániku svěřenského fondu.

Závěr přináší zhodnocení právního postavení zakladatele svěřenského fondu a poukazuje na nedostatek právní jistoty ohledně některých aspektů jeho postavení.

Klíčová slova: svěřenský fond, zakladatel, statut, občanský zákoník